

Arrestnummer
C/ 133 /2013
Repertoriumnummer
2013/ 379
Datum van uitspraak
30 januari 2013
Rolnummer
Notitie nummer parket-generaal
1995/PGA/1332 1995/VJ11/1332

Hof van beroep Antwerpen

12e kamer
correctiële zaken

Arrest

1995/PGA/1332 - 1995/VJ11/1332

Het **OPENBAAR MINISTERIE**

en

vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en
schepenen
Gemeentehuis te

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr.
de balje van

advocaat bij

tegen

1.
metser
geboren te op
wonende te
Belg

beklaagde

2.
huisvrouw
geboren te on
wonende te
Belgische

beklaagde

de beklaagden sub 1 en 2 vertegenwoordigd door mr.
advocaat bij de balje van

3.
handelaar
geboren te op
wonende te
Luxemburger (G.H.)

beklaagde

4.
gevestigd te

burgerrechtelijk aansprakelijke partij

de beklaagde sub 3 en de burgerrechtelijk aansprakelijke
partij vertegenwoordigd door mr.
advocaat bij de balie van

en inzake

**HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN
VAN**

Gemeentehuis te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door mr.
de balie van

advocaat bij

1. Ten laste gelegde feiten

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SWB).

de eerste en de tweede

A.

In meerdere malen, op niet nader te bepalen data, tussen 11 oktober 1992 en 31 december 1992,

Op het onroerend goed aldaar gelegen te
en gekadastraerd onder
grootte van 1975 m²

met een

toebehorend aan

en

bij inbreuk op de wet van 29 maart 1962 art. 68 §5 zoals gewijzigd door de wet van 22 december 1970 art. 24, door deze wet bedoelde werken of handelingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing, of de beschikking van de Voorzitter, verleend overeenkomstig de bepalingen van art. 68 §1 tot 4 van voormelde wet,

In casu

namelijk in strijd met de bekrachtigingsbeslissing van de burgemeester
der d.d. 12 oktober 1992.

de eerste, de tweede en de derde

B.

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen,

de derde als uitvoerder, de eerste en de tweede als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of aedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 1975 m²,

eigendom van

en

de hierna vermelde werken in art. 44 omschreven;

1. tussen 10 oktober 1992 en 31 december 1992

te hebben uitgevoerd,

2. van dan af tot 17 mei 1993

te hebben in stand gehouden,

namelijk een stenen bungalow (60 m²) geplaatst in een niet vergunde zone voor verblijfsrecreatie en gebruikt als permanente bewoning.

de vierde

Gedagvaard om zich met de derde burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de veroordelingen tot de kosten, hoofdens de tenlastelegging B, ingevolge de artikelen 162 en 194 van het Wetboek van Strafvordering, die zullen uitgesproken worden ten laste van beklagde, haar bestuurder, beheerder, orgaan, aangestelde of lasthebber die het misdrijf begaan heeft in de uitoefening van het ambt waarmee hij belast was.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te d.d. 23 januari 1995,

het onroerend goed toebehorend aan en krachtens een akte van aankoop ontvangen op 22 januari 1993 door notaris te

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 16 november 1995 door de beklaagden en tegen al de beschikkingen
- op 22 november 1995 door het Openbaar Ministerie tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied tegen de beklaagden en tegen de burgerrechtelijk aansprakelijke partij

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 8 november 1995 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 26, waarbij beslist werd:

Overwegende dat met betrekking tot tenlastelegging B, derde beklagde erop wijst dat het geenszins om een stenen bouwwerk gaat, maar wel om een houten mobiele chalet;

dat inderdaad uit de elementen van het strafdossier niet kan afgeleid worden dat de geplaatste constructie van steen zou zijn, zodat het past tenlastelegging B te heromschrijven als volgt:

"de eerste, de tweede en de derde:

B.

bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de derde als uitvoerder, de eerste en tweede als mede-eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als met een globale oppervlakte van
1.975 m²,

eldendom van geboren te op in
geboren te op

de hiernavermelde werken in artikel 44 omschreven:

1. tussen 10 oktober 1992 en 31 december 1992

te hebben uitgevoerd,

2. van dan af tot 17 mei 1993

te hebben instandgehouden;

namelijk een bungalow (60 m²), geplaatst in een niet vergunde zone
voor verblijfsrecreatie en gebruikt als permanente bewoning.

Heromschrijft de tenlastelegging B, zoals hiervoor aangehaald;

Spreekt derde beklaagde VRIJ hoofdens het feit B. (heromschreven) en
stelt hem samen met vierde gedaagde buiten zake zonder kosten;

VEROORDEELT eerste en tweede beklaagde hoofdens de vermengde
feiten A. en B. (heromschreven), ieder:
tot een gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN,

Verplicht 1° en 2° veroordeelde tot het betalen van elk een bijdrage van
TIEN FRANK en verwijst hen elk tot 1/4 van de kosten van het geding
belopende 3.142,- frank,

Legt de overige 2/4 der kosten ten laste van de Staat.

Verplicht 1° en 2° veroordeelde, elk: tot betaling van een vergoeding
van 1.000 frank.

Zegt dat de bijdragen van tien frank vermeerderd worden met 1990
décimes per frank, zodat die bijdragen elk 2000,- FRANK zullen
bedragen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf uitgesproken
ten laste van eerste en tweede veroordeelde, wordt uitgesteld voor een
termijn van DRIE jaar vanaf heden.

Rechtdoende op burgerlijk gebied:

De Rechtbank verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vordering der burgerlijke partij in zover deze gericht is tegenover derde en vierde gedaagde, gelet de vrijspraak van derde beklagde en buitenzakestelling van derde en vierde gedaagde;

Beveelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden binnen een termijn van EEN JAAR te rekenen vanaf heden en dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd van ambtswege in de uitvoering ervan kan worden voorzien.

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt voor recht dat solidairlijk 1° en 2° veroordeelde gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Rechtdoende op de vordering der burgerlijke partij

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond in zover deze gericht wordt tegenover eerste en tweede beklagde:

Veroordeelt eerste en tweede beklagde in solidum om aan de burgerlijke partij te betalen de som van EEN FRANK PROVISIONEEL hoofdens morele schade, te vermeerderen met gerechtelijke intresten en de kosten.

Veroordeelt tevens eerste en tweede beklagde solidair om te betalen aan de burgerlijke partij een dwangsom van TWEEDUIZEND FRANK per dag vertraging bij het niet-uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn van één jaar;

Wijst de burgerlijke partij af van het ander of meergevorderde;

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 2 januari 2013.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- de heer voorzitter in zijn verslag

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de burgerlijke partij in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd
- de eiser tot herstel het college van burgemeester en schepenen van in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd
- de beklaagden sub 1 en 2 in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd
- de beklaagde sub 3 en de burgerrechtelijk aansprakelijke partij in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordening

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

4.2. Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten sub A., B.1 en B.2 geactualiseerd te worden als volgt:

De feiten met ingang van 1 september 2009 thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 93, 1°. a) en c), 93.6^o, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd bij artikel 2 van het Decreet van 28 september 1999, de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het Decreet van 26 april 2000, de artikelen 4 en 10 van het Decreet van 13 juli 2001, de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 1 maart 2002, de artikelen 6 en 7 van het Decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het Decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling

van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1° a) en c), en 4.2.1.6° en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.1.lid 1.5°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009)).

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

4.3. De verjaring van de strafvordering

De feiten van de tenlasteleggingen A. en B.1, die onderling niet gescheiden zijn door een verjaringstermijn, zijn in hoofde van beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van éénzelfde misdadig opzet, zodat deze feiten - in de mate dat zij bewezen worden geacht - één strafbare gedraging opleveren en de verjaring van de strafvordering voor al deze feiten samen slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, dit is 17 mei 1993.

Met betrekking tot de feiten van de tenlasteleggingen B.1 in hoofde van de beklaagde en in hoofde van als burgerlijke aansprakelijke partij dateert het laatst gepleegde feit van 17 mei 1993.

Deze feiten sub A. en B.1 zijn in hoofde van beklaagden verjaard.

4.3. Motivering ten gronde

4.3.1. Op strafrechtelijk gebied

De in stand gehouden bouwwerken liggen in een recreatiegebied. Zij liggen derhalve niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied zoals bepaald door art. 1.1.2.10° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening of door 2.16° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd.

Voor de feiten voorzien onder de tenlastelegging B.2 geldt dan ook geen strafsanctie meer overeenkomstig art. 6.1.1. lid 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening of art. 146 derde lid van het decreet van 18 mei 1999.

4.3.2. Met betrekking tot de herstellvordering

In zoverre de herstellvordering gebaseerd is op de feiten van Instandhouding sub B.2 ten aanzien van alle beklaagden kan overeenkomstig artikel 6.1.1. laatste lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de herstellvordering vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd indien de instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is, wat hier het geval is.

De tekst van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de wil van de decreetgever zijn daaromtrent zeer duidelijk, wat ook bevestigd werd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest d.d. 29 juli 2010.

In zoverre de herstellvordering geënt is op de feiten van oprichting sub B.1 stelt het hof vast dat deze herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ dateert van 10/10/1992 en aan het Openbaar Ministerie werd meegedeeld op 29/10/1992.

Met betrekking tot de feiten van oprichting zoals voorzien onder de tenlastelegging sub B.1, staat de verjaring van de strafvordering eraan niet in de weg dat nog dient geoordeeld te worden over de herstellvordering ten aanzien van alle beklaagden die voor de verjaring van het misdrijf werd ingesteld, met name op 10/10/1992 door het college van burgemeester en schepenen. De herstellvordering is derhalve tijdig ingesteld.

Bij besluiten neergelegd ter zitting deelt het college van burgemeester en schepenen van _____ als eiser tot herstel mee dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

1.3.3. De burgerlijke vordering

vorderde voor de eerste rechter een vergoeding van 1 frank provisioneel ten aanzien van beklaagde en beklaagde

Deze vordering werd ingesteld ter zitting van 7/06/1995 en dus voordat de feiten sub A. en B.1 verjaard waren. De burgerlijke vordering is derhalve tijdig ingesteld zodat het hof nog gevat is hierover te oordelen.

Ter zitting vordert de bevestiging van het bestreden vonnis:

Het hof is van oordeel dat er geen morele schade in hoofde van is aangetoond zodat de vordering ongegrond is.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 212 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 van het Strafwetboek
- 146 derde en vierde lid van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. derde en vierde lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878
- 3 van de wet van 17 april 1878

6. Beslissing ..

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen, zoals hierna bepaald, op tegenspraak.

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Preciseert en actualiseert de feiten zoals hoger uiteengezet (pagina 8);

Verleent het college van burgemeester en schepenen van akte van zijn vrijwillige tussenkomst als eisier tot herstel;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Stelt vast de strafvordering met betrekking tot de feiten sub A. en B.1 vervalten is door verjaring;

Stelt vast dat er geen strafsanctie meer is met betrekking tot de feiten sub B.2 en ontslaat beklaagden van verdere rechtsvervolging;

Stelt de burgerrechtelijk aansprakelijke partij buiten zake zonder kosten;

Met betrekking tot de herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering gesteund op de feiten sub B.1 thans zonder voorwerp is geworden;

Stelt in rechte vast dat de herstellvordering met betrekking tot de tenlastelegging B.2 niet langer kan worden ingewilligd;

Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart de burgerlijke vordering van niet
gegrond;

De kosten

Laat de kosten gerezen op de strafvordering in beide aanleggen ten laste van de Staat;

Verwijst de burgerlijke partij tot de kosten van haar stelling in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 40,87 euro;

Veroordeelt de eerste en tweede beklaagden solidair tot de kosten van de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 0 euro.

**Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, 12e kamer,
samengesteld uit:**

voorzitter

raadsheer

raadsheer

en in openbare terechtzitting van 30 januari 2013

uitgesproken door voorzitter

in aanwezigheid van advocaat-generaal

met bijstand van griffier